

Но ако е былъ ласкатель,
И невѣренъ и прѣдатель ?

Ахъ, какво щѣ станѫ азъ !
Туй що рече той прѣдъ мана,
И когато бѣхмы двама,
Ако бы да е измама ? —

По добрѣ да мрѣ тогазъ.
Ахъ недѣйте мя смущава
Черни мысли и сумнѣнья,
Той това го не направва : —

Вѣренъ, вѣренъ ми е той.
Ще го чакамъ, ще го чакамъ;
Може скоро да ся върне
Скърбъ на радость ще съ — обѣрне.

Той ще бѫде вѣчно мой.

5

Ты, що фрѣкнѣ тѣй високо,
Обѣрни ся та погледай
Какъ азъ вѣрно тебе слѣдѣ ;
Тебе пиденце мое !
Ако зависть и умраза
Сърце-то ти наразихъ
И ны тука раздѣлихъ,
Нема зависть на небе.
Тамъ ще пакъ да ся сберемы ;
Тамъ е дюбовъ-та безкрайна ;